

LAMBDA - - náš symbol

Značka Lambda /původně řecké písmeno L - lambda/ je ve fyzice používána jako značka pro jednotu různých druhů energie.

V r. 1969 americké hnutí Gay Liberation začalo označovat tímto symbolem spojení druhů lidské energie.

Postupně začala Lambda označovat "spojení všech osobních vztahů v jeden celek, ve kterém není nic přehlédnuto, ani ničím opovrhováno". Také homosexuální možnosti nejsou v tomto rámci vylučovány z diskuse.

Poprvé byla značka Lambda použita a nošena homosexuálními aktivisty v New Yorku, později následovala jiná homosexuální seskupení v USA a v Anglii. Také Italové a Francouzi převzali brzy tuto společnou poznávací značku.

Na mezinárodním kongresu homosexuálů v Edinburghu ve Skotsku byla v roce 1974 tato značka jednohlasně přijata za mezinárodní symbol většiny lidí, kteří se otevřeně hlásí ke svému homosexuálnímu zaměření.

Dnes je Lambda známa jako společný znak homosexuálů ve všech částech světa.

Podle zahraničních materiálů
/Ay/

**BYLI
JSME
NA**

...výstavě

Koncem února jsme měli možnost shlédnout výstavu jednoho z našich členů Lukáše. Autor se v ní představil asi dvaceti kresbami, pastely a temperami z posledního období.

Lukáš absolvoval Akademií výtvarných umění v předloňském roce. Sám se považuje za ilustrátora a záka předčasné zemřelého malíře Laštovky. Jeho vliv se na Lukášově tvorbě také výrazně projevil, zvláště v jeho studiích lidského těla. Lukáš se však od složitých surrealistických kompozic přesouvá k jednoduššímu vyjádření, přeceň zachovává dynamiku a poetičnost svého sdělení. Jeho díla zatím nepředstavují zásadní zlom, jsou ovlivněna probíhajícím dozráváním, ale jistě za vidění stojí. Nejen proto, že je jedním z nás, což lze z jeho díla vytušit. Pro ty z vás, kteří jste neměli možnost výstavu shlédnout, tedy přinášíme upozornění, že po výstavě v Kladně se chystá jeho další výstava v Praze v Galerii mladých.

/pi/

...konferenci

Ve čtvrtek 30. března 1989 měli členové našeho Klubu nevšední příležitost být mezi účastníky pracovní schůze Československé sexuologické společnosti, která se uskutečnila v Praze. Jejím tématem byly formy prevence nemoci AIDS v pěti evropských zemích. Všechny přednášky i následné diskuse měly dle mého názoru velmi dobrou úroveň a i pro nás laiky a našince přinesly zajímavé poznatky, o něž bych se chtěl s vámi, čtenáři Lambdy, podělit.

Ukázalo se, že v socialistických zemích (NDR, ČSSR/ je veškerá prevence AIDS zajišťována státními zdravotnickými institucemi. Na Západě (NSR, Rakousko, Francie/ mají kromě státu významnou úlohu dobrovolné nestátní organizace. První z nich začaly vznikat roku 1983 a v Rakousku i západním Německu dostaly název AIDS - Hilfe. Podněty ke vzniku daly zejména už od konce sedmdesátých let existující organizace homosexuálů, kteří si uvědomili nebezpečí a vlastně svépronci je začali budovat. Hlavním posláním AIDS - Hilfe /dále jen AH/ je všestranná a kvalifikovaná poradenská služba všem zájemcům.

Zatímco v Rakousku se činnost ministerstva zdravotnictví orientuje na všeobecné působení na veřejnost prostřednictvím sdělovacích prostředků, snaží se tamní organizace AH pronikat co nejlíže k příslušníkům tzv. rizikových skupin. Využívá přitom pořádání besed, videoprogramů, vydávání plakátů a mnoha dalších forem. Velmi dobrou spolupráci má např. s rakouským svazem prostitutek a publikuje na stránkách jeho časopisu. Jelikož na základě mezinárodní abolicie není heterosexuální prostituce trestná, získaly prostitutky jistý právní základ, aby od klientů mohly vyžadovat použití prezervativu. Naproti tomu trestnost homosexuální prostituce vede k rizikovým formám styku. Právě proto rakouská AH usiluje o zrušení této trestnosti. Současně však také usiluje o zrovnoprávnění hetero- a homosexuálního partnerství. Dr. Schmutzer z Vídně pak v diskusi ještě uvedl, že na homosexuální prostituci se z velké části podílejí děti gastarbeiterů.

V NSR má AIDS - Hilfe v současnosti asi 70 poraden financovaných státem. Stejně jako v Rakousku jsou profesionálním jádrem organizace lékaři, psychologové, právníci apod., často se zkušenostmi i z jiných typů poraden. Kromě nich však dobrovolně působí v německé AH většina zhruba čtyř tisíc laiků z řad homosexuálů a "neproblémových" toxikomanů. Tak mohou poradny poskytovat citlivé a empatické konzultace, jež jsou pro homosexuály, toxikomany a prostitutky zdarma. Zástupci západoberlínské AH předvedli účastníkům pracovní schůze na improvizované výstavce některé své velmi pěkné osvětové plakáty. Ucelenou kolekci plakátů i s homosexuální tematikou věnovali také Sexuologickému ústavu. Můžeme se tedy těšit, že si je prohlédneme i v našem Klubu.

Obsahově navazovala na příspěvky rakouských a západoněmeckých odborníků přednáška dr. J. Svobody, čs. specialisty na problematiku AIDS. Dr. Svobodu poznala řada z nás osobně na nedávném pravidelném čtvrtletním klubovém setkání. Tehdy nám velice sympaticky přiblížil svůj desetiměsíční pobyt v pařížské nemocnici Claude Bernard, která všestranně pečuje o nemocné AIDS a tyto informace také tvořily jádro jeho přednášky. Zdůraznil, jak důležité je budovat ve společnosti soustavně atmosféru tolerance i vůči nositelům HIV. Jakákoli jejich diskriminace totiž vede jen k tomu, že každý nově nemocný se s největší pravděpodobností vůči okolí zatvrdí a všechna doporučení ignoruje. Jako příklad žádoucího společenského klimatu a jeho vytváření uváděl dr. Svoboda každodenní přístupné formě. Vysoce ocenil kupř. velký televizní "gala" program k Mezinárodnímu dni boje proti AIDS dne 1. 12. 1988. Rovněž ve Francii jsou plně využívány podmínky pro cílenou sexuální výchovu, m.j. renomovaný časopis pro homosexuály GAIPIED. Francouzskou obdobou AIDS - Hilfe je organizace AIDeS založená roku 1984. Její dobrovolní členové naplňují myšlenku státu, že na co si lidé sami přispějí, toho budou i efektivněji využívat v případě eventuální potřeby. Po přednášce následovala opět zajímavá diskuse. Dr. Svoboda v ní také uvedl, že nákaza znamenala téměř vždy rozpad heterosexuálního vztahu, zatímco zdravý partner nemocného homosexuála o něj dokázal obětavě pečovat v domácí hospitalizaci často až do smutného konce.

Celkem bylo předneseno na téma prevence a péče o HIV pozitivní pacienty v západní Evropě pět přednášek. Jejich autoři spatřovali prvořadou podmínkou získání důvěry v zajištění plné anonymity všem, kteří jsou cílem jakýchkoli výchovných snah. Pochopitelně, že se najdou lidé nerespektující doporučení, jež jsou v jejich vlastním i celospolečenském zájmu. Přesto se předpokládá, že škody způsobené na dobrovolnosti depistáže, t.j. podstoupení testu HIV pozitivitivity, a ochotě spolupracovat by byly mohem větší, než zůstává riziko nezodpovědného přenosu. Opravňují k tomu např. fakta, že ve Francii se již stabilizoval přírůstek nově nakažených homosexuálních mužů, zatímco u heterosexuální většiny se zvyšuje, a že v Rakousku je mezi HIV pozitivními lidmi jen 50% homosexuálů.

AIDS HILFE

NÜRNBERG
ERLANGEN
FÜRTH o.V.

Wir suchen: hilfsbereite, tolerante, verschwiegene, zuhörende, sozial eingestellte und etwas Freizeit opfernde Menschen

Wir bieten: umfassende Information fundierte Ausbildung Hilfestellung durch eine Gruppe und durch qualifiziertes Fachpersonal Kontakt mit netten Menschen

Bis hoffentlich bald!

Pranz

Wir brauchen

Dich!

Für die Begleitung und Unterstützung von HIV - positiven und Menschen mit AIDS suchen wir schwule Männer jeden Alters.

Ponekud jiný přístup k problematice AIDS ukázaly příspěvky zástupců zdravotnictví NDR a ČSSR. Dr. Kölsch uvedl, že v NDR jsou poradny zřízeny ve všech krajských městech. Rovněž i zde se klade velký důraz na zajištění anonymity pacienta, a to i když se u něj zjistí HIV pozitivita. S touto skutečností je seznámen jen úzce vyvolený okruh lékařů specialistů. Jak referoval další přednášející, dr. Hinterberger z Institutu hygieny, vidí státní zdravotnictví jedinou perspektivu prevence v cílevědomém poučování. Pokud jde o homosexuály, jimž je věnována zvýšená pozornost, uvedli oba odborníci řadu zajímavých přehledů. Jeden např. ukazoval, že z Berlína pochází přibližně stejný počet infikovaných homosexuálů /35 osob/ jako ze všech ostatních částí země /25 případů/. Přesto je v samotném Berlíně, kde je čilý styk se západní částí města, nižší počet HIV pozitivních oproti Praze. Jiný přehled pojednával o technikách pohlavního styku. 95% nakažených homosexuálů používalo často pasivní anální styk. Z uvedeného podílu bylo 16% mužů partnersky věrných /1 až 2 partneri za rok/, 49% partnersky labilních /3 - 10 partnerů za rok/ a 36% promiskuitních /více než 10 partnerů za rok/.

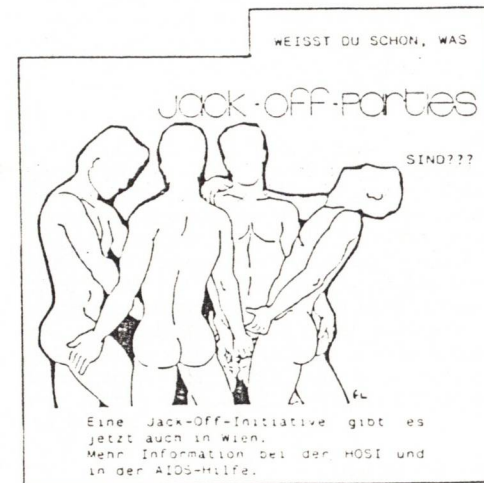
Na schůzi Čs. sexuologické společnosti nechyběly samozřejmě poznatky z pořádající země. Ředitel ústavu zdravotní výchovy dr. Holub považuje v současné době u nás za nejdůležitější sjednotit názory a postoje všech prostředků a orgánů výchovného působení na veřejnost, zaměřit je diferencovaněji na různé společenské skupiny. Zdůraznil potřebu zvyšovat anonymitu při prodeji prezervativů. Nesmí se opakovat případy, kdy prodávačka přikázala 14letému chlapci vrátit krabičku se slovy, že je na takové věci ještě malý. Na okraj této problematiky zazněla v diskusi faktická připomínka, že před 2. světovou válkou se museli vojáci vykázat prezervativem před každou vycházkou.

Konečně základní principy sexuální výchovy a poradenství v ČSSR shrnul dr. Brzek. Podle něj vychází činnost organizací typu AIDS - Hilfe ve značné míře z předpokladu, že většina populace není schopna a ochotna žít věrně, a proto preferují hlavně bezpečný sex. Čs. sexuologové, stavějící na bohaté tradici, naproti tomu prosazují věrné manželství a zrovnoprávnění homosexuálního páru. Pokud jde o poradenství, existují dvě poradny, a to v Liberci a v Praze. Žádná neváže poskytnutí rady na provedení testu. Cílem je pomocí účinné psychoterapie pomáhat při budování věrného partnerství. Není-li jedinec schopen takového vztahu, jsou na poradně prezentovány praktiky safer-sexu.

Diskuse k této přednášce připomněla m.j. zkušenost spisovatele Radka Johana, podle nějž prý většina čs. homosexuálů má nedůvěru ke státním zdravotnickým institucím. Na to energicky reagoval dr. Hubálek ze Sexuologického ústavu. Poradnu AIDS při tomto ústavu prošlo od r. 1987 200 homosexuálních pacientů a uplatňování zásad všeobecné tolerance, jakož i odborného psychoterapeutického přístupu, vytváří příznivou a důvěryhodnou atmosféru poradny.

Na závěr poděkoval všem přednášejícím a účastníkům pracovní schůze předseda Československé sexuologické společnosti profesor Raboch.

Stanislava Bobřík

Ukázky inzerátů AIDS-Hilfe převzaty z časopisu Nürnberger Schwulen Post a rakouského LAMBDA Nachrichten.

Komu a proč je věnován tento časopis VIDE.
 My bychom chtěli, aby tato stránka byla
 zasvěcena nejen homosexuálním lidem, ale také
 všem těm, kteří se setkali někde MEZI velkou
 skupinou HETERO - HOMO - TRANS sexuálů.
 Chris Yau

HOMO - IMAGINE

SVŮJ PLÁŠT, SVÉ RÁMÉ NABÍDNE,
 LÁSKA SE PO VLÁSKU SPUSTÍ
 TAHLE MLČENLIVÁ DOHODA
 JE PROBUZENÍM A ŠTĚSTÍM.
 TVÁ TOUHA VONÍ VŘELOSTÍ,
 JEJÍ ÚSTA JAK SEMIŠ HŘEJÍ,
 TEN DÁVNÝ ZÁZRÁK ZÁZRÁKU
 JE PROBUZENÍM ZE SNĚNÍ.
 CÍTÍŠ ROZKOŠ A MRAVENČENÍ
 ŽENSKÁ TĚLA JSOU HEBOUNCE ZNAVENÁ
 CÍTÍŠ KRÁSNÉ OPOJENÍ
 VÁŠEŇ JE POLIBKY PROSTOUPENÁ.
 RÁNO POMALÉ PROBUZENÍ
 NA STOLKU VOŇAVÉ PŘEKVAPENÍ.
 SVŮJ PLÁŠT, SVÉ RÁMÉ NABÍDNE,
 LÁSKA SE PO VLÁSKU SPUSTÍ.

/Eni/

"Stárnu." Ale zasmál se a dopil a podal sklenici Yvesovi. A když se od něho Yves vzdaloval, když ho slyšel v kuchyni, když pohlédl přes pomrkávající žlutá světla podél pobřeží, něco se v něm sevřelo a zmocnilo se ho nevyřčené zoufalství. Potom přišla madame Beletová a slyšel, jak spolu Yves a tahle stará venkovanka hovoří v kuchyni. Jejich hlasy zněly zastřeně.

Ten den, kdy ho Yves přestane potřebovat, upadne Eric znova do chaosu. Vzpomněl si na tu armádu osamělých mužů, kteří ho zneužívali, kteří s ním zápolili, kteří ho laskali a pořizovali se mu v temnotě temnější než nejtemnější noc. Nezneužívali jen jeho těla, ale i něčeho jiného. Jeho slabost ho změnila ve schránku úzkosti, o jaké zatím neměl tušení. Ačkoli mu tato úzkost dodávala tajemnou, osudovou přitažlivost a moc, zároveň ho ochromovala a mála a vymezovala rozměry klece, v níž se octl. Někdy možná snil o tom, že z dramatu, do něhož se zapletl, odejde a začne hrát nějakou jinou roli. Ale všechny východy byly zataraseny - zataraseny lačnými muži, role, kterou hrál, byla nutná, a nejen pro něho.

A myslel na ty muže, na tu nevědomou armádu. Byli to manželé, byli to otcové, gangsteři, fotbaloví hráči, pobudové a tuláci - a byli všude, nebo aspoň všude tam, kde by je vůbec nečekal. Potřebu, s kterou za ním přicházeli, si uvědomovali jen matně, celý život ji popírali, ale ona je přemáhala a omanovala, takže měli údy stejně těžké jako spáči nebo tonoucí plavci, a mohli ji ukojit jedině v zahambující, trestající temnotě a rychle, s odporem k aktu, který měl být ukončen co nejdříve. Prchali před nákazou, ale marně, kořen infekce byl kdesi hluboko v nich. Po několika dnech, týdnech, měsících - nebo dokonce letech - pokračmu, někde v prázdné šatně, na prázdném schodišti nebo střeše, ve stínu zdi v parku, v zaparkovaném autu nebo v podnájernickém pokoji nepřítomného přítele se znova vzdali ilaním, dotekům a pohlazením a polibkům prezírávého a anonymního sexu. A přesto se ta touha nezdála být převážně fyzická. Nedalo se říct, že by byli přitahováni k mužům. Nemilovali, byli pasivní, podrobvali se. Ta jejich touha a potřeba - to byla právě tato pasivita, tento dar zapovězené rozkoše, toto zbožňování. Nepřicházeli z radosti, ale z pouhé chudoby - a v naprosté, otřesné nevědomosti. Něco v nich bylo zmrazeno, samotný kořen všech jejich citů zmrzl, takže už nemohli žádné city přijímat, ačkoli právě na tento nedostatek hynuli. Ta temná závislost byla stínem lásky - kdyby jen je někdo a někdy miloval natolik, aby se snimi takhle mazlil ve světle, v radosti! Jenomže potom by už nemohli být pasivní.

Chaos. Poněvadž velký rozdíl mezi těmito muži a jím byl také v povaze jejich vztahu. Viděl jejich zranitelnost a oni viděli tu jeho. Ale nemilovali ho za to. Používali ho. Ani on je nemiloval, ačkoli o tom snil. Takže se nakonec setkávali dva snílkové, z nichž ani jeden nemohl probudit druhého, s výjimkou těch nejtrpčích a nejkratších vteřin. Potom znova nastoupil spánek, hledání pokračovalo, chaos se znovu vrátil. Ale bylo v tom ještě něco jiného, než tohle. Když vztah tak náhodně začatý přežil první setkání, když zarrzlou půdou začal prorážet jakýsi plachý cit a opadl stud, zavládl ještě větší chaos. Neboť stud ani tak nepolevil, jako našel partnera. Cit se dostavil, ale prýštil z jakési pukliny, trhliny v člověku, z níž, kromě citu, proudily i všechny vichry strachu. Člověk lže o těle, ale tělo nelže o sobě, nemůže lhát o síle, která je řídí. A Eric nevyhnutelně objevil pravdu o mnoha mužích, kteří pak chtěli Erica i tu pravdu vyhnat ze světa.

Ukázka z románu Jamese Baldwina "Jiná země"
 /Melantrich, Praha 1988/

Na přání redakce jsem měl napsat článek o "Gay music". "Gay" znamená radostný, umějící se bavit. Řečeno na rovinu - přece víš, o koho jde. Samozřejmě! "Gay" znamená ve slangu "teplouš, buzerant". Ale buzerantská hudba? Homosexuální hudba? Co se to dnes na tom světě děje!

Homosexuální hudba samozřejmě neexistuje, ale možná se jedná o homosexuální motivy, módu, písničky, které se tohoto tématu dotýkají. Že by nějaký homosexuální gang od samého počátku ovlivňoval tvář populární a rockové hudby? Kdo to může s určitostí vědět? Možná, že něco bylo mezi Johnem a Ringem a někde v písni "Do you want to know a secret" leží ukryté, dosud neobjevené posílání? Začal jsem tedy zkoumat tento problém, o kterém se tak málo mluví - klopi se oči, trousí se hloupé posměšky a lidé se červenají.

KRESBA: J. BILTR

GAY MUSIC

["Magazyn Muzyczny" nr. 8/88]

Homosexualita byla tradičně spojována s divadlem, baletem nebo se světem kabaretu, kde od začátku 20. let mohly transvestitské tance počítat s velmi dobrým přijetím u publika, obdobné jako i transvestitské personifikace velkých hvězd. O mnoho let později nahrál Charles Aznavour píseň "What makes a man the man" /Co dělá muže mužem/. Tento realistický příběh vyprávěl o jednom interpretovi, který noc co noc napodobuje umělecké hvězdy, ale domů se vrací vždy sám, přio opilý, se strachem přiznat si sám sobě svou vlastní sexuální identitu.

Jiné velké hvězdy populární hudby a kabaretu, jako např. M. Dietrichová, J. Garlandová, S. Basseyová, B. Streisandová nebo L. Minneliová si byly vědomé, že větší část jejich publika jsou "gays", kteří tento druh zábavy nazývali "high camp". Po nějaké době, když se trochu uvolnily mravy, nikoho už neudivilo, že se Cher obklopovala muži převlečenými za ženy a Betty Midlerová mohla prohlásit: "Vždycky jsem milovala královny." Musíme si uvědomit, že homosexuálové měli vždy pověst lidí citlivých k umění a móda, kterou vytvářeli, byla vždy nadšeně přijímána. Kromě tohoto bodu se však na ně většina společnosti dívala z výšky, pohrdavě a s nechutí. Způsobilo to, že se mnoho umělců bálo otevřeně přiznat svoji homosexualitu v obavě před ztrátou publika. Little Richard s tím počkal více než 30 let. V knížce "Život a doba Little Richarda" přiznal, že ho chlapi vždy přitahovali, ale dodal: "Už to nedělám, protože jsem znovu našel boha." Nikdo mu neuvěřil a Leon Russell mu dokonce věnoval písničku. Jmenovala se "Crystal closet queen" čili Královna křišťálového klosetu.

Jiní interpreti - Dusty Springfield, Freddie Mercury, Janis Joplinová popírali pověsti o své odlišnosti dokonce i tehdy, když se jim nepodařilo ji ukryt. Další odmítali jakékoliv komentáře, ale nahrávali písně, ve kterých byly jasně patrné jejich zájmy - mezi nimi Janis Ian a Gordon Lightfoot.

Podnikaly se také útoky na homosexuály, nebo se skládaly zlostné a cynické texty. Skutečným křížákem byla Anna Bryantová, která se v 50. letech pokoušela přivádět "úchylné" na pravou cestu písničkáři typu "For all the lonely people" /Všem osamělým lidem/. Musíme ale dodat, že gayové zbožňovali její TV-show. The Kinks nahráli cynickou "Dedicated follower of Fashion" a "Lola" - příběh mládence, který se zamiluje do krásné dívky a v posledním okamžiku zjistí, že má co do činění s převlečeným mužem.

Byly ale také skutečné poklady. Kovboj Jack Derrick nahrál písničku "Truck driving man" /Řidič nákladáku/, ve které se vyznává: "Až se můj šofér vrátí do města, tak si obléknu hedvábnou halenku..." Podle obecného mínění se v opilosti zmylil a nahrál text určený pro ženu, ale určitá příchut' již zůstala.

Léta mýjela. Chlapci si nechávali růst dlouhé vlasy, pánská móda se stávala čím dál víc ženskou, témata písní stále směřují. Začalo se mluvit o androgynickém charakteru rocku - hranice pohlaví se ke konci 60. let značně stáhly. A tak to už zůstalo. Pořívajte se na Annie Lennoxovou, vemte do ruky staré fotografie Davida Bowieho, The New York Dolls, Aerosmith, Alice Cooper... Je to chlapec nebo dívka? - ptaly se rozpačité matky a spechaly na vystoupení Liberace - velké hvězdy Las Vegas. Ale dočkaly se velkého rozčarování. Liberace se stal jednou z prvních obětí AIDS.

Homosexualita a odchylka od toho, co velká část společnosti považovala za normu se stala i prostředkem k budování kariéry. Největší úspěch udělal Bowie, který se v několika rozhovorech přiznal k bisexualitě, dostal se na první stránky novin, vyvolal skandál a tím na sebe připoutal pozornost, když jiné způsoby selhaly. Po několika letech přiznal, že to byl pouze reklamní trik a způsob, jak na sebe upozornit dívky, které se pokoušely přivést ho k heterosexuálním radovánkám. Zkoušel to také Mick Jagger a Elton John. Ten druhý ovšem nešťastně. V čase, kdy zpíval takové texty jako "Daniel", pečlivě svou bisexualitu skrýval a na přiznání si vybral tu nejméně vhodnou dobu - šílenství AIDS. Tisk na něj uspořádal takovou štvaniici, že lesk ztrácející Elton se musel oženit, aby napravil svoji pověst. To samé museli udělat mládenci z Curiosity Killed the Cat, The Housemartins a Pet Shop Boys. Manažeré jim zakázali ukazovat se na veřejnosti s mužskými milenci a dodali jim pár modelek, aby nepohoršovali "maličké".

Pokud jde o vyznavače punku, zdálo se, že každý druh sexu je naplňuje odporem. Co je to za ošklivost, milovat se, dotýkat se, plodit děti! Programové byli proti všemu a dokonce i proti disco hudbě, která se stala populární právě v amerických homo klubech. Byla tam k slyšení v té době zcela neznámá Donna Summerová a kožené bundy a kalhoty těsně obepínající tělo byly oficiálním večerním oblečením. Když Donna nakonec prorazila a udělala kariéru, poděkovala svému prvnímu publiku následujícími slovy: "AIDS je boží trest na ty ohavy a úchylinky. Dobře jim tak!" Krátce nato její hvězdička zapadla.

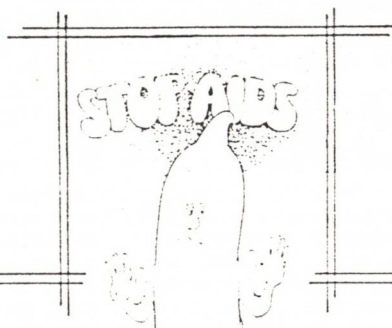
"Zreformovaný" Elton spolu s Donnou Warwickovou nahrál píseň "That's what friends are for", která je věnována obětem té strašné choroby.

Ženská emancipace byla důležitým momentem 70. let. Emancipovali se též homosexuálové bojující za politická práva pro tuto pronásledovanou menšinu. Tom Robinson nahrál "Glad to be gay" /Jsem rád, že jsem gay/ a v jeho boji mu pomáhali The Smiths i Morrissey. Culture Club se otevřeně neangažoval v tomto boji, ale móda, kterou propagoval, říkala vše.

AIDS dal homosexuální emancipaci poslední ránu. Před několika měsíci vešel ve Velké Británii v platnost zákon, lidově zvaný "Klousol. 28." Jakékoliv propagování homosexuality je trestné. Majitelé mohou vyhodit z bytů osoby po-dezřelé z homosexuality, homosexuální nakladatelství zůstala zamčená na pět západů. Zdá se, že už se neobjeví takové písně, jako "Killed of Georgie" - velký hit Roda Stewarda, vyprávějící o nesmyslné vraždě homosexuála. Byla to první písnička tohoto druhu, která se umístila na čelném místě hitparád.

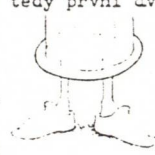
V USA, kde nastoupila renesance puritánství, není už slyšet o The Village People - první skupině, která měla zcela homosexuální profil. Jednou větou - těžké časy pro ty, o kterých Lou Reed zpíval v "Walk on a wild side", že oholili své nohy a on už je ona /jednalo se o Cherry Vanillu a Wayne Countyho - nyní Jana Countyovou/. Videoclipy, které předkládají výrazně homosexuální tematiku, začínají být zakazovány většinou TV stanic. První obětí byla skupina Frankie goes to Hollywood.

A to je už všechno. Možná, že se sluší připomenout, že manažer The Beatles věnoval tomuto souboru tolik času a energie proto, že byl zamilovaný do Johna Lennona. Jak tedy vidíte - ďábel není tak strašný, jak ho malují. Kdyby tak každá skupina měla takového manažera...

přeložil Mirek

V každém čísle našeho zpravodaje byste v této rubrice měli nalézt nějakou informaci, která se týká této nemoci. Dnes tedy první dvě.

Od začátku března mají čs. občané možnost přispívat na dvě bankovní konta. MUDr. Zusková v RP z 16.3.89 vysvětlila, že naše zdravotnictví by v letošním roce potřebovalo k boji proti AIDS především 200 milionů devizových korun. Zatím však na nově zřízené valutové konto nepřispěl nikdo a na korunovém je asi šedesát tisíc Kčs /MF 26.4.89/.

koruny: SBČS Praha 1
Václavské nám. 42
číslo účtu 35-2528-001 AIDS

valuty: ČSOB v Praze 1
Na příkopě 14
číslo účtu 3483-35163 AIDS

Z hlediska přenosu infekce AIDS je důležitá studie, kterou v loňském roce francouzští lékaři prokázali: mžerku při proniknutí spermatu do dutiny ústní při tzv. feleci. Jedná se o jednu z nejběžnějších homosexuálních praktik. Eranou infekce mohou být drobná poranění dásní, ale možná stačí jen kontakt infikovaného semene s lymfatickou tkání mandlí či sliznicí hltanu a jícnu.

Proto lze doporučit při feleci, tedy drátění pohlavního údu ústy, se včas vyhnout výronu semene do dutiny ústní. Pokud ovšem nemáme stabilního, věrného a HIV negativního partnera. Anebo zůstává možnost i při tomto způsobu sexuálního styku použít kondom. Již slyším výhedy, ale každý si může vybrat. Riziko nebo bezpečnější sex.

MUDr. Ivo Frocházka

A pokud zrovna nemáte peníze po ruce, pak vězte, že zcela zdarma je alespoň osobní zamyšlení, jak epidemií zamezit. Rádí věš názor v Lambdě uveřejníme!

/sb/

PÍŠE SE O NÁS

V poslední době začínají i čs. sdělovací prostředky hovořit objektivněji o homosexualitě. Jde především o její souvislost s AIDS, ale doufejme, že nezástane u tohoto povinného "desátku" a široká veřejnost bude mít stále častější příležitost poznat celou paletu problémů, jež byly dosud tabu. Avšak uvědomujeme si, že každý materiál s uvedenou tematikou může být velice prospěšný i nám, homosexuálům samotným. Proto jsme se rozhodli uveřejňovat přehledy článků v čs. časopisech a novinách, ve kterých se objevují o homosexualitě zmínky nebo jsou přímo této otázce věnovány. V dnešním čísle přinášíme příspěvky, jež zachytili dva členové našeho Klubu zhruba v uplynulém roce. Nechtíme si proto nárok na úplnost tohoto prvního přehledu, ale věříme, že jej přijmete jako vítané rozšíření informačního obzoru.

- Antonín Brzek: Ještě o homosexualitě. Zdraví č. 8/87, s. 19
- Marcela Pecháčková: On je homosexuál. Příloha MF č. 23 z 11. 6. 88
- Marcela Pecháčková: Homo /sexuál/ sapiens. Příloha MF č. 35 z 3. 9. 88
- Stanislav Hubálek: Problém, o kterém by se nemělo mlužit. Slovo nejen pro muže, Melantrich, Praha 1988, s. 102-103
- Jiřina Hanušová: AIDS projevuje kulturní úroveň společnosti. MS č. 4/88, s. 8-9
- xxx
- Smrt na čtyři písmena /Kulatý stůl Tvorby/. Tvorba č. 48/88, s. 1 a 10
- Marcela Pecháčková: Diagnóza 302. Příloha MF č. 50 ze 17. 12. 88
- Daemar Čermáková: Začít u sebe /názor na homosexualitu v oblasti práva/. Novinář č. 12/88, s. 12
- Michal Bartůšek: Popovídat s človíčkem /rozhovor s režisérem Kvasničkou, mj. o připravovaném filmu o homosexuálech/. MS č. 50/88, s. 21
- Jitka Hlirková: "Svaté příšery" jsou taky lidi /rozhovor s dr. J. Cimickým mj. o vztahu mezi J. Maraisem a J. Cocteauem/. Zapisník č. 26/88
- xxx
- Mít syna homosexuála/přetisk z italského listu, vztah matky k synovi/. 100 + 1 č. 6/89, s. 59-60
- Jiří Janouškovec: AIDS: klid není na místě /rozhovor s MUDr. J. Svobodou/. RP ze 7. 2. 89
- xxx
- MS č. 8/89 - číslo věnované AIDS a homosexualitě
- Jana Bartůšková: Smrt na čtyři písmena. Tvorba č. 9/89, s. 3
- Nada Klevisová: Čudnost nebo pruderie? IV. Na otázky redakce odpovídá překladatelka z holandštiny O. Krijtová./Homosexualita v Holandsku a literatura/. Tvorba č. 12/89, s. 12
- Antonín Brzek: Komu AIDS nehrozí, komu? Zdraví č. 4/89, s. 19
- xxx
- AIDS a promiskuita. LD 14. 4. 89
- Hana Labudová: SPID = AIDS. /SSSR, AIDS, homosexualita/. Tvorba č. 16/89, s. 6-7

tours

VÁS ZVE!

7. - 9. května 1989, neděle - úterý

výlet na vrchovinu, Žďár nad Sázavou a okolí /Žďár, Pernštejn,
Hlinsko, Veselý kopec, Trhová Kamenice, Seč, Třemošnice/
Ubytování: 1. den ve Žďáru, popř. v Bystřici p. Pernštejnem
2. den na chalupě člena klubu

Odjezd: 6.23 z nádraží Praha-Střed
Příjezd: večer dne 9. 5. 1989

13. května 1989, sobota

výlet do křivoklátských lesů /Nižbor, Žebrák, Zbiroh/
asi 15 km

Odjezd: Smíchovské nádraží 8.05
Příjezd: večer

27. května 1989, sobota

výlet do okolí Dobříše, asi 10 km /Dobříš, Strž - muzeum/
Odjezd: 8.24 z nádraží Bráník
Příjezd: večer

16. června 1989, pátek

velký Gay DISCO výlet - parníkem celý večer po Vltavě!
Odjezd: 18.00

Příjezd: asi 23.00

Podrobnější údaje o všech akcích získáte při osobní návštěvě
klubových setkání nebo písemně na adrese: Jirka Louženský,
Bavorovská 323, 389 01 Vodňany.

Lékařská pomůcka - bulletin pro vnitřní potřebu Socioterapeutického klubu. Řídí redakční rada. Adresa pro písemný styk: Socioterapeutický klub, Sexuologický ústav FVL UK, Karlovo nám. 32, 121 11 Praha 2. Neprodejně.